

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2020 r. – SATSE/Komisja**(Sprawa T-484/20)**

(2020/C 304/29)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: M. Sesmero González, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji (UE) 2020/739 z dnia 3 czerwca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do włączenia SARS-CoV-2 do wykazu czynników biologicznych o znanej zakaźności dla ludzi oraz zmieniającej dyrektywę Komisji (UE) 2019/1833, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 4 czerwca 2020 r. (L 175/11 – L 175/14).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 2 i 18 dyrektywy 2000/54/WE, wraz z załącznikiem III do tej dyrektywy.

- W tym zakresie skarżąca podnosi brak istnienia skutecznych metod leczenia lub profilaktyki wobec czynnika biologicznego SARS-CoV-2, fakt, że chodzi o wirusa skatalogowanego jako bardzo zakaźny i który mutuje, i wskutek tego wykazuje duże prawdopodobieństwo rozprzestrzenienia się w społeczności oraz fakt, że koronawirus SARA-CoV-2 powoduje stany chorobowe i poważne objawy, co uzasadnia, że mogą one wywoływać ciężką chorobę u ludzi i stanowić poważne niebezpieczeństwo dla pracowników.

2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych wobec braku uzasadnienia przy klasyfikowaniu czynnika biologicznego SARS-CoV-2 w grupie 3.

- W tym zakresie skarżąca wskazuje, że, chociaż Komisja uznała brak istnienia szczepionki i skutecznych metod leczenia oraz pomimo przepisów art. 2 dyrektywy 2000/54/WE, SARS-CoV-2 jest sklasyfikowany w grupie ryzyka 3 zamiast w grupie 4.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Junqueras i Vies / Parlament**(Sprawa T-485/20)**

(2020/C 304/30)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Van den Eynde Adroer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego / Directorate General for Finance – Directorate for Members' Financial and Social Entitlements z dnia 7 maja 2020 r., doręczonej pismem Didiera KLETHIEGO, w której zdecydowano, że wynagrodzenie poselskie Oriola Junqueras i Viesa może być wypłacone jedynie za okres od dnia 25 września 2019 r. do dnia 2 stycznia 2020 r., zgodnie z art. 10 statutu posła do Parlamentu Europejskiego, a także obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia wyroku wielkiej izby Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2019 r., wydanego w sprawie C-502/19, Junqueras i Vies, w zakresie w jakim przyznaje on O. Junquerasowi status posła europejskiego od dnia 13 czerwca 2019 r., w związku z czym przy zastosowaniu tego wyroku nie występuje podstawa zakazu łączenia stanowisk ustanowiona w art. 7 ust. 2 europejskiego aktu wyborczego z 1976 r.
  2. Zarzut drugi, dotyczący konieczności dokonania, w konkretnym przypadku, nieformalistycznej wykładni art. 7 ust. 2 europejskiego aktu wyborczego z 1976 r. w zakresie, w jakim wobec bezczynności Parlamentu w czasie wymagającym ochrony immunitetu O. Junquerasa uniemożliwiono mu – materialnie i fizycznie oraz wbrew jego woli – rezygnację z mandatu posła do Congreso de los Diputados (kongresu deputowanych, Hiszpania) i przystąpienie w pełni do wykonywania mandatu członka Parlamentu Europejskiego.
  3. Zarzut trzeci, dotyczący konieczności dokonania, w konkretnym przypadku, materialnej, a nie formalnej wykładni art. 7 ust. 2 europejskiego aktu wyborczego z 1976 r. w zakresie, w jakim materialnie nie występowała podstawa zakazu łączenia stanowisk, ponieważ przez cały czas O. Junqueras był zawieszony w wykonywaniu mandatu posła do Congreso de Diputados (kongresu deputowanych), jak również zawieszona była całość jego praw i wynagrodzeń związanych z tym mandatem, a także pozostawał on, wbrew swojej woli, w sytuacji niemożności rezygnacji z tego mandatu w celu przystąpienia w pełni do wykonywania mandatu członka Parlamentu Europejskiego.
-